Zależności kontekstowe. Synteza kodu i środowisko czasu wykonywania

Języki formalne i techniki translacji - Wykład 8

Maciek Gębala

26 listopada 2019

Maciek Gebala

ależności kontekstowe. Synteza kodu i środowisko czasu wykonywania

Zależności kontekstowe

- Zgodność programu źródłowego z regułami składniowymi i semantycznymi języka programowania.
- Kontrola zależności kontekstowych może być wykonywana
 - statycznie podczas kompilacji programu
 - dynamicznie podczas wykonywania programu wynikowego.

Maciek Gęba

ależności kontekstowe. Synteza kodu i środowisko czasu wykonywania

Kontrola statyczna

- Kontrola zgodności typów.
- Sprawdzenie przepływu sterowania (czy instrukcje zostały użyte w dopuszczalny sposób).
- Sprawdzenie unikalności nazw deklaracji (czy użyte obiekty są poprawnie zadeklarowane).
- Sprawdzenie powtórzeń nazw (czy nazwy są poprawnie powtórzone).

Maciek Gebala

leżności kontekstowe. Synteza kodu i środowisko czasu wykonywania

System typów

- System typów jest określany w definicji języka.
- System typów języka może być również określony przez system reguł wiązania typów z odpowiednimi regułami języka (patrz SML).
- Zgodność programu z systemem typów języka jest sprawdzana za pomocą kontrolera typów.
- System typów jest nazywany silnym jeśli nie ma potrzeby sprawdzania typów w trakcie działania programu wynikowego.
- Język jest nazywany silnie utypowionym jeśli ma silny system typów.

Notatki
Notatki
Notatki
Notatki

Wyrażenia określające typy Notatki • Typy podstawowe wbudowane w język – wyrażenia w gramatyce Konstruktory typów – reguły pozwalające na tworzenie nowych typów na podstawie już istniejących. Zestaw konstruktorów zależy od języka źródłowego. Typowe konstruktory typów konstruują typy takie jak tablice, rekordy, wskaźniki, funkcje, procedury. Wyrażenia określające typy – funkcje Notatki Funkcje (procedury, podprogramy) są podstawową metodą strukturalizacji programów. • Funkcja przekształca elementy dziedziny (iloczyn kartezjański argumentów) w elementy zbioru wartości funkcji. • Typ funkcji jest wyrażeniem zawierającym iloczyn kartezjański dziedziny i typ wartości funkcji. Kontroler typów – tablica symboli Notatki • Tablica symboli zawiera informacje o każdym użytym symbolu. • Informacje przechowujemy w postaci atrybutów takich jak: typ, zasięg występowania, wartość, itp. • Reprezentacja tablicy musi być efektywna czasowo i pamięciowo. Musi zostać zapewniona efektywna obsługa blokowych konstrukcji języka (konteksty lokalne). Kontroler typów - operacje Notatki • Deklaracja zmiennej – dodajemy nowy symbol do tablicy z typem czy zasięgiem występowania. (Błędy: brak miejsca w tablicy, redeklaracja zmiennej.) • Wyrażenia stałe – rekonstrukcja typu. • Identyfikator - sprawdzenie atrybutów w tablicy typów. • Operator - sprawdzenie dla operatora czy typy jego argumentów odpowiadają typowi operatora. • Tablica – sprawdzenie czy indeks jest odpowiedniego typu. • Wskaźnik – czy prawidłowo użyto wskaźnika, rekonstrukcja jego

typu.

Kontroler typow - Instrukcje	Notatki
Sprawdzenie czy warunki logiczne są rzeczywiście typu logicznego	
logicznego. Sprawdzenie czy przypisania są możliwe ze względu na system	
typów.	
 Uwzględnienie niejawnych konwersji typów. 	
Maciek Gębala Zależności kontekstowe. Synteza kodu i środowisko czasu wykonywania	
Problemy	Notatki
Przeciążanie funkcji i operatorów.	
Funkcje polimorficzne.	
Rekonstrukcje typów.	
Mariab Cabala Zalaina fai bastabatana Contra bada i fanda dala anno adamania	
Maciek Gębala Zależności kontekstowe. Synteza kodu i środowiako czasu wykonywania	
Maciek Gębala Zależności kontekstowe. Synteza kodu i środowiako czasu wykonywania Faza syntezy	Notatki
	Notatki
	Notatki
	Notatki
	Notatki
Faza syntezy • Generowanie kodu pośredniego.	
Faza syntezy Generowanie kodu pośredniego. Optymalizacja kodu.	
Faza syntezy • Generowanie kodu pośredniego.	
Faza syntezy Generowanie kodu pośredniego. Optymalizacja kodu.	
Faza syntezy Generowanie kodu pośredniego. Optymalizacja kodu.	
Faza syntezy Generowanie kodu pośredniego. Optymalizacja kodu.	
Faza syntezy Generowanie kodu pośredniego. Optymalizacja kodu.	
Faza syntezy Generowanie kodu pośredniego. Optymalizacja kodu.	
Faza syntezy Generowanie kodu pośredniego. Optymalizacja kodu.	
Faza syntezy Generowanie kodu pośredniego. Optymalizacja kodu. Generowanie kodu wynikowego.	
Paza syntezy Generowanie kodu pośredniego. Optymalizacja kodu. Generowanie kodu wynikowego. Macek Gębal Zaleźności kontekstowe. Synteza kodu i środowieko czasu wykonywania	
Faza syntezy Generowanie kodu pośredniego. Optymalizacja kodu. Generowanie kodu wynikowego.	
Paza syntezy Generowanie kodu pośredniego. Optymalizacja kodu. Generowanie kodu wynikowego. Macek Gębal Zaleźności kontekstowe. Synteza kodu i środowieko czasu wykonywania	
Paza syntezy Generowanie kodu pośredniego. Optymalizacja kodu. Generowanie kodu wynikowego. Macek Gębal Zaleźności kontekstowe. Synteza kodu i środowieko czasu wykonywania	Notatki
Po co język pośredni? Generowanie kodu pośredniego. Optymalizacja kodu. Bacek Gębala Zalczności kontekstowe. Syntocza kodu i środowisko czasu wykonywania	Notatki
Faza syntezy Generowanie kodu pośredniego. Optymalizacja kodu. Generowanie kodu wynikowego. Masek Getata Zakerodo kontekatowe. Synteza kodu I środowsko czasu wykonywania Po co język pośredni? Załóżmy że mamy n języków wysokiego poziomu i k rodzajów maszyn docelowych.	Notatki
Faza syntezy Generowanie kodu pośredniego. Optymalizacja kodu. Generowanie kodu wynikowego. Made Getata Zależność konskatowe. Synteza kodu i środowiska czasu wykonywana Po co język pośredni? Zalóżmy że mamy n języków wysokiego poziomu i k rodzajów maszyn docelowych. Pisząc kompilatory bezpośrednie musimy stworzyć nk różnych	Notatki
Faza syntezy Generowanie kodu pośredniego. Optymalizacja kodu. Generowanie kodu wynikowego. Masek Getata Zakerodo kontekatowe. Synteza kodu I środowsko czasu wykonywania Po co język pośredni? Załóżmy że mamy n języków wysokiego poziomu i k rodzajów maszyn docelowych.	Notatki
Po co język pośredni? Załóżmy że mamy n języków wysokiego poziomu i k rodzajów maszyn docelowych. Pisząc kompilatory bezpośrednie musimy stworzyć nk różnych implementacji. Korzystając z kodu pośredniego piszemy n przodów kompilatora i osobno k tylów kompilatora.	Notatki
Po co język pośredni? Załóżmy że mamy n języków wysokiego poziomu i k rodzajów maszyn docelowych. Pisząc kompilatory bezpośrednie musimy stworzyć nk różnych implementacji. Korzystając z kodu pośredniego piszemy n przodów kompilatora	Notatki
Po co język pośredni? Załóżmy że mamy n języków wysokiego poziomu i k rodzajów maszyn docelowych. Pisząc kompilatory bezpośrednie musimy stworzyć nk różnych implementacji. Korzystając z kodu pośredniego piszemy n przodów kompilatora i osobno k tylów kompilatora.	Notatki

. .

. . .

. .

. .

.....

Języki pośrednie	Notatki
landi nakadaja masa kuk	
Języki pośrednie mogą być: o zorientowane na maszynę docelową (uwzględniające fizyczne	
właściwości maszyn: liczba rejestrów, organizacja pamięci, współbieżność);	
 zorientowane na język programowania (np. bytecode Java-y); uniwersalne (np. kod trójadresowy – liniowa reprezentacja 	
drzewa wyprowadzenia, prosty język podobny do języka maszynowego).	
Maciek Gębala Zależności kontekstowe. Synteza kodu i środowisko czasu wykonywania	
Kod trójadresowy - instrukcje	Notatki
Nou irojauresowy - iristrukoje	Notatri
 Instrukcje przypisania z wykorzystaniem binarnego operatora x ← y ∘ z; 	
 Instrukcje przypisania z wykorzystaniem unarnego operatora x ← ∘y; 	
• Instrukcje kopiowania $x \leftarrow y$;	
 Skoki bezwarunkowe goto L; Skoki warunkowe if x ~ y goto L; 	
 Przypisania indeksowane x ← y[i] lub x[i] ← y; Przypisania z użyciem adresów i wskaźników x ← &y, x ← *y 	
$\text{lub} *x \leftarrow y;$	
Maciek Gpbala Zależności kontekatowe. Synteza kodu i środowisko czasu wykonywania	
Kod trójadresowy - instrukcje	Notatki
Instrukcje związane z podprogramami:	
 Przekazanie parametru param x; Wywołanie podprogramu call P, n; 	
 Powrót z procedury return; 	
 Powrót z funkcji ze zwróceniem wartości return y. Podprogramy wymagają implementacji stosu na gromadzenie 	
argumentów i wywołań.	
Maciek Opbala Zależności koniekstowe. Synteza kodu i środowisko czasu wykonywania	
Przykład przekładu	Notatki
Język źródłowy	
for i:=n downto 1 do a[i]:=i;	
Trójadresowy kod pośredni $i \leftarrow n$	
loop: if $i < 1$ goto end	
t > 1 goto end $t \ge -2 * i$ $a[t \ge] \leftarrow i$	
$i \leftarrow i - 1$ goto loop	
end:	

Generowanie kodu wynikowego

- Ostatnią fazą kompilatora jest generator kodu wynikowego.
- Z kodu pośredniego wytwarzany jest równoważny kod wynikowy.
- Kod wynikowy musi być poprawny i efektywny.
- W analizie algorytmów generowania i optymalizacji kodu wynikowego pomocne są grafy przepływu.
- Najważniejsze problemy przy generowaniu kodu wynikowego to wybór rozkazów i przydział rejestrów.

Maciek Gebala

ależności kontekstowe. Synteza kodu i środowisko czasu wykonywania.

Graf przepływu

- Blok podstawowy fragment kodu wykonywany zawsze od pierwszej do ostatniej instrukcji.
- Graf przepływu wierzchołkami są bloki podstawowe, krawędzie skierowane odzwierciedlają przepływ sterowania.

```
Przykład
x \leftarrow a
y \leftarrow b
W: if x = y goto F
if x < y goto E
x \leftarrow x - y
goto W
E: y \leftarrow y - x
goto W
F: stop
```

Maciek Gębal

ależności kontekstowe. Synteza kodu i środowisko czasu wykonywania

Przydział rejestrów

- Właściwy przydział rejestrów ma ogromne znaczenie dla efektywności działania programu wynikowego.
- Operacje na rejestrach są zawsze szybsze ale rejestrów jest niewiele.
- Rejestry mogą być różnego rodzaju dedykowane do określonych operacji.

Maciek Gebala

leżności kontekstowe. Synteza kodu i środowisko czasu wykonywania

Optymalizacja kodu

- Optymalizacja kodu to przekształcenie mające na celu poprawę efektywności kodu wynikowego.
- Celem optymalizacji jest uzyskanie szybszego lub mniejszego kodu
- Optymalizacja opiera się na analizie przepływu sterowania i przepływu danych.
- Optymalizacja musi zachować semantykę programu.
- Optymalizacja powinna być opłacalna zauważalny efekt powinien odpowiadać nakładowi pracy.

Notatki
Notatki
Notati
No. 10
Notatki

Optymalizacja kodu Notatki Ulepszenia mogą być wykonane na poziomie: kodu źródłowego – profilowanie programu, przekształcenia pętli; • reprezentacji pośredniej – ulepszanie pętli i wywoływania procedur, obliczanie adresów; • kodu wynikowego – przydział rejestrów, idiomy maszynowe, szeregowanie instrukcji. Optymalizacja może być lokalna (na poziomie bloków podstawowych) lub globalna (ponad blokami podstawowymi). Optymalizacja kodu Notatki Idiomy maszynowe: mov eax 0 zastępujemy xor eax eax; • Tożsamości algebraiczne: $0 \cdot x \iff 0, 1 \cdot x \iff x;$ • Redukcja siły operatora: $2 \cdot x \iff x + x, 8 \cdot x \iff x >> 3$; • Zwijanie stałych: 2*PI zastępujemy przez 6.28; • Eliminacja wspólnych podwyrażeń; Usuwanie martwego kodu. Optymalizacja kodu Notatki • Jeżeli jakieś wyrażenie w pętli nie zmienia wartości w trakcie przebiegu pętli to kod obliczający wartość tego wyrażenia można wyciągnąć przed pętlę. • Pętlę można rozwinąć jeżeli wykonanie jej bez skoków zajmuje mniej miejsca (pętle o stałym niewielkim przebiegu). • Funkcje wykonujące niewielkie obliczenia można zamiast wywoływać wkleić bezpośrednio do kodu (rozwijanie funkcji). Środowisko czasu wykonania Notatki Dostęp do nazw nielokalnych. Przekazywanie parametrów. Dynamiczny przydział pamięci.

Zmienne nielokalne Notatki • Problem dostępu do zmiennych nielokalnych występuje w językach dopuszczających wielokrotne zagnieżdżanie podprogramów i deklarowanie zmiennych lokalnych. Problemem jest określenie która zmienna o tej samej nazwie jest właściwa: trzeba określić zakresy widzialności. Parametry podprogramów Notatki Tryby przekazywania parametrów • wejściowy (IN) - parametr zawiera wartość stałej, zmiennej lub wyrażenia; • wyjściowy (OUT) – program zwraca za pośrednictwem wyrażenia wartość; • wejściowo-wyjściowy (IN-OUT) – program zarówno otrzymuje jak i zwraca wartość za pośrednictwem parametru. Metody przekazywania parametrów: przez wartość, przez referencję, przez rezultat, przez kopiowanie i odtwarzanie, przez nazwę. Przekazywanie parametru przez wartość Notatki Najprostsza metoda przekazywania parametrów. • Wykorzystywana do przekazywania parametrów tylko w trybie wejściowym. Domyślna w większości języków. • Podprogram ma dostęp tylko do kopii zmiennych (brak efektów ubocznych). • W przypadku dużych obiektów metoda bardzo kosztowna. Przekazywanie parametru przez referencję Notatki • Wykorzystywana do przekazywania parametrów tylko w trybie wejściowo-wyjściowym. Parametr jest przekazywany jako wskaźnik (referencja) do miejsca przechowywania aktualnego parametru. Nie ma problemu z dużymi obiektami ale dostęp do parametrów jest wolniejszy (adresowanie pośrednie).

Przekazywanie parametru przez rezultat Notatki • Wykorzystywana do przekazywania parametrów tylko w trybie wyjściowym. • Dostępna w niewielu współczesnych językach (Ada), w innych zastępowana funkcjami lub referencjami. • W wywołaniu parametr nie ma określonej wartości. • Parametr musi być zmienną. Przekazywanie parametru przez kopiowanie Notatki i odtwarzanie • Hybryda metod przekazywania przez wartość i referencję. • Po powrocie z podprogramu wartości są przepisywane. Przekazywanie parametru przez nazwę Notatki Podprogram jest traktowany jako makro. • Podprogram jest rozwijany tak jakby był w miejscu wywołania. • Parametry są tekstowo wstawiane w miejsce parametrów formalnych. Organizacja pamięci Notatki Pamięć jest w czasie wykonywania programu dzielona na cztery obszary: obszar kodu obszar danych statycznych stos sterta Obszary stosu i sterty zmieniają swój rozmiar w trakcie działania programu.

Zarządzanie pamięcią – sterta

- Dynamiczne przydzielanie pamięci.
- Zwalnianie pamięci
 - jawne uruchamiane przez programistę (problemy z wiszącymi referencjami i niezwolnioną pamięcią (Memory Leak)).
 niejawne uruchamiane automatycznie (Garbage Collector).
- Fragmentacja i scalanie pamięci.
- Metody przydziału pamięci.

Notatki
Notatki
Notatki
Notatki
Notatki
Notatki